

Κάποιοι φαίνεται να ενοχλήθηκαν φοβερά απο τα πάνω που τοποθετήθηκαν τη νύκτα Πέμπτης που πληροφορούσαν για την κυκλοφορία της Σ. Εκφρασης σαν οργάνου της Αριστερας πτέρυγας της ΕΔΕΚ. Γι' αυτο το πρωι της Παρασκευης εστειλαν τον Κώστα Σηζόπουλλο γνωστο μέλος της ΕΔΕΚ για να τα ξεσκίσουν.

Μάλιστα παρατηρήθηκε να τα δείχνει σε γνωστο αστυνομικο της φρουρας του κ. Λυσσαριδη και να χαμογελουν μαζί, για το μεγάλο τους κατόρθωμα.

Το ΑΙΣΧΟΣ τους ανήκει ολοκληρωτικά. Μέχρι τώρα μόνο ο φασισμος χρησιμοποιούσε τέτοιες μεθόδους. Οι ιδέες όμως δεν ξεσκίζονται όπως και δεν αποβάλλονται.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Αγώνας - Συσπείρωση

γύρω απο την αριστερη πτέρυγα και την εφημερίδα της για μια επανασταστικη πορεία

Σύντροφοι,

Είναι γνωστος ο αντικαταστατικος τρόπος με τον οποίο «αντικαταστάθηκε» αφού αποβλήθηκε απο το κόμμα η νομιμα εκλεγμένη ηγεσία της Σ.Ν. Ε. ΔΕΝ και η προκήρυξη της εφημερίδας μας σαν «αντικομματικη» απο μια κομματικη ηγεσία που προσπαθει να εξαλείψει το Μαρξισμο απο το κόμμα. Η εφημερίδα όμως τούτη δεν εσβυσε. Αγκαλιάστηκε απο εκατοντάδες αριστερα μέλη της ΕΔΕΚ που βρήκαν στην Σ. Εκφραση ενα δυνατό οπλο για να θέσουν φραγμο στην ολέθρια πορεία της κομματικης γραφειοκρατίας προς τα δεξια στην πάλη τους για την επικράτηση των Μαρξιστικων ιδεων μέσα στην ΕΔΕΚ και στον γενικότερο χώρο του εργατικου κινήματος. Απο σήμερα η Σοσ. Εκφραση γίνεται επίσημα πια οργανο της αριστερης πτέρυγας της ΕΔΕΚ γιατί δεν εκφράζει απλως την αριστερη νεολαία του κόμματος αλλά ολόκληρη την αριστερη πτέρυγα της ΕΔΕΚ που μέρα με τη μέρα κερδίζει υποστηρικτες σε μια περίοδο εντονης ταξικης σύγκρουσης που βάζει νέα σοβαρα καθήκοντα στο εργατικο κίνημα της Κύπρου.

Εχοντας επίγνωση αυτων των σοβαρων ιστορικων καθηκόντων απευθύνουμε την πιο κάτω Διακήρυξη σ' όλα τα τίμια στελέχη της ΕΔΕΚ σ' όλους τους εργαζομένους και τη νεολαία της Κύπρου καλώντας τους σε συσπείρωση γύρω απο την αριστερη πτέρυγα και την εφημερίδα της.

1 ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Το Σ.Κ. ΕΔΕΚ περνά σήμερα μια περίοδο έντονης ενδοκομματικης κρίσης. Αυτη η κρίση έχει πια πάρει τη μορφή άγριας επίθεσης της κομματικης γραφειοκρατίας ενάντια στην αριστερη πτέρυγα του κόμματος με στόχο την πάταξη κάθε αριστερης φωνης μέσα στο κόμμα και το ξερίζωμα των μαρξιστικων ιδεων απο τις γραμμες του.

2. Μέσα στα πλαίσια αυτης της επίθεσης η κομματικη γραφειοκρατία έχει καταργήσει κάθε έννοια ενδοκομματικης δημοκρατίας. Εχει οργανώσει συνδιασκέψεις με αυθαίρετη αντιπροσώπευση, έχει εμποδίσει κομματικα μέλη απο του να εξασκήσουν τα καταστατικά τους δικαιώματα, έχει διαλύσει σώματα στα οποία συμμετείχαν αριστερα στελέχη, έχει οργανώσει το Γ' παγκύπριο συνέδριο χρησιμοποιώντας κάθε θεμιτο και αθέμιτο μέσο για να εξασφαλίσει μια πλαστη πλειοψηφεία στη Κ.Ε.

Συνέχεια στην 2

100 ΦΥΛΛΑ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Με τη σημερινη έκδοση συμπληρώνονται 100 φύλλα Σ. Εκφρασης της περιόδου μετα το πραξικόπημα - εισβολη ενω στις 4 του Μάρτη κλείνουν 5 χρόνια απο τη μέρα που επανεκδόθηκε η Εκφραση μετα τα γεγονότα του 74.

Πόση, αλήθεια, σημασία μπορεί να έχει ένα τέτοιο ορόσημο όταν άλλες εφημερίδες γιορτάζουν το φύλλο 5.000 ή 10.000 ή τα 25 χρόνια τους;

Η σημασία του φύλλου 100 θα ήταν - συγκριτικά - πραγματικά μηδαμινή αν η Εκφραση ήταν μια εφημερίδα σαν όλες τις άλλες.

Όσοι όμως, είναι γύρω της γνωρίζουν πολυ καλά τι σημαίνει η έκδοση ενος φύλλου Εκφρασης.

Γιατι η Εκφραση δεν είναι μια συνηθισμένη εφημερίδα. Κάθε φύλλο της βγαίνει μετα απο πολλους κόπους και θυσιές των υποστηρικτων της που μέσα απο τις σημερινες οικονομικες δυσκολίες συνεχίζουν να την εκδίδουν κάθε δεκαπέντε μέρες κόντρα στη διαφήμιση, ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝΕΣ, ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΣ.

Κάθε δεκαπέντε μέρες οι υποστηρικτες της Εκφρασης διαφεύδουν τις ευχες και νίκουν το μπουκότάριαμα εχθρών και «φίλων».

Για 100 δεκαπενθήμερα η Σ. Εκφραση, χωρις έμμισθους, χωρις επαγγελματίες δημοσιογράφους, χωρις διευθυντες, χωρις τα μέσα και τις μοντέρνες διευκολύνσεις που έχουν άλλοι καταφέρνει και φτάνει στο πιαστήριο.

Τα 100 φύλλα της Εκφρασης δεν βγήκαν απλως χάρη στο πείσμα και την αφοσίωση των υποστηρικτων της. Βγήκαν γιατί η Εκφραση είχε κάτι να πει. Βγήκαν γιατί είχε κάτι να δώσει στην νεολαία και τους εργαζόμενους στην πάλη τους ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Για 5 χρόνια τώρα η Εκφραση φυσα τον αέρα της ανανέωσης στο χώρο του εργατικου κινήματος της Κύπρου κόντρα στις κομματικες γραφειοκρατίες και τους πολιτικούς και ταξικους συμβιβασμους των διαφόρων «ηγετων».

Η υποστήριξη που κέρδισε η Εκφραση στο χώρο της αριστερας αποτελεί την εγγύηση πως θα γιορτάσει και το φύλλο 200 και το φύλλο 500 και θα γίνει ακόμα πιο ισχυρο όπλο στον αγώνα του εργατικου κινήματος για Λευτερια και Σοσιαλισμο.

Το νέο απεργιακο κύμα αποτέλεσμα της οικονομικης κρίσης

Το δεκαπενθήμερο που πέρασε είχαμε στην Κύπρο τη χειρότερη περίοδο εργατικης αναταραχης απο την εποχη της ανεξαρτησίας. Στον ενα μετα τον άλλο κλάδο εργαζομένων κηρύχτηκε αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις για την ανανέωση συλλογικων συμβάσεων ενω όλο και περισσότεροι κλάδοι καταφεύγουν στο μέτρο της απεργίας για διεκδίκηση αιτημάτων παραλύοντας πολλους τομεις - κύρια υπηρεσιακους - της οικονομίας.

Ενα απο τα χαρακτηριστικά του νέου απεργιακου κύματος είναι κι ο περιορισμος του σ' ενα μεγάλο ποσοστο στον τομέα των υπηρεσιων (ΑΗΚ, ΡΙΚ κι αλλοι ημικρατικοι,

δημόσιοι υπάλληλοι, τράπεζες, τελωνεία, νοσοκομεία κλπ).

Αυτο οφείλεται κατά κύριο λόγο στο ότι συνέπεσε η λήξη διαφόρων συλλογικων συμβάσεων αυτού

Οι συνδικαλιστικες κινητοποιήσεις φανερώνουν μια έντονη αποφασιστικότητα των εργαζομένων να μη θυματοποιηθουν απο την οικονομικη κρίση. Στερούνται όμως της στοιχειώδους προγραμματικης και οργανωτικης ενότητας που απαιτουν οι καιροι για αποτελεσματικη αντιμετώπιση των εργοδοτων και του κράτους που έχουν εντεινεί την προσπάθεια τους να διατηρήσουν το υψος των κερδων και το εκμεταλλευτικο καπιταλιστικο σύστημα.

του τομέα την ίδια εποχη. Αυτο δεν αφαιρει απο τη σημασία της σημερινης εργατικης αναταραχης. Και σε προηγούμενα χρόνια έληγαν πολλές συμβάσεις τον ίδιο μήνα χωρις να

ξεσηκόνεται ένας τέτοιος σίφοντας. Οι συνδικαλιστικες κινητοποιήσεις που ξεσηκώθηκαν αναμβίβολα ανακλουν το μέγεθος της οικονομικης κρίσης στην οποία ρίχτηκε η κυπρι-

ακη οικονομία ακολουθώντας την παγκόσμια κρίση του καπιταλιστικου συστήματος - Πληθωρισμος, βαρεια φορολογία, πτώση επενδύσεων μεγάλα ελλείματα στο ισοζύγιο πληρωμων, πτώση της παραγωγικότητας - συνθέτουν το Κυπριακο οικονομικο σκηνικο οπως και όλων των καπιταλιστικων χωρων.

Οι εργαζόμενοι αντιμετώπιζοι με μια πρωτοφανη σκληρότητα της στάσης των εργοδοτων και του κράτους των οποίων κύρια στρατηγικη σήμερα είναι το χτύπημα των μισθων

Συνέχεια στην 4

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

II ΓΕΓΟΝΟΤΑ

3. Με τον πλήρη σχεδόν αποκλεισμό των αριστερών στελεχών από την Κ.Ε. ανοίχτηκε ο δρόμος για το συστηματικό διωγμό της αριστερας μέσα στο κόμμα. Η νέα Κ.Ε. επιδόθηκε σ' ένα όργιο λασπολογίας, αυθαιρέτων αποφάσεων ενάντια στην αριστερα και τελικά σε αποβολές αριστερών στελεχών από το κόμμα.

4. Η ενδοκομματική κρίση δεν είναι τυχαία αλλά αποτέλεσμα σοβαρών διαφορών αντίληψης για το ρόλο που το κόμμα έχει καθήκον να διαδραματίσει. Η κομματική ηγεσία βλέπει το κόμμα σαν ένα σχήμα που μπορεί να συμβιβάσει τα συμφέροντα όλων των τάξεων της κοινωνίας εκτός από τα ανώτερα αστικά στρώματα. Αντίθετα η αριστερα θεωρεί την προάσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων σαν το κύριο καθήκον της.

5. Αυτή η διαφορά αντίληψης οδηγεί σε ριζική διαφορά προσέγγισης του «εθνικού θέματος». Η κομματική ηγεσία αντιμετωπίζει την Τουρκική κατοχή από τη σκοπιά μιας εθνικής-αντιιμπεριαλιστικής τοποθέτησης με αποτέλεσμα την αναζήτηση διαταξικών συμμαχιών που φθείρει παρα βοήθα την ΕΔΕΚ. Η αριστερα αντιμετωπίζει το θέμα ταξικά-διεθνιστικά και πιστεύει στην αναγκαιότητα της ενότητας της αριστερας και του κοινου μετώπου Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων.

6. Με τα σημερινά διεθνή δεδομένα και την εξάρτηση της Ελλάδας και της Τουρκίας από το ΝΑΤΟ η έννοια του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα πάνω σε εθνική βάση είναι ουτοπική. Μόνο με την ταξική συμμαχία Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων και σε προέκταση την συμμαχία με την Ελληνική και την Τουρκική εργατική τάξη είναι δυνατό να ελπίζουμε σ' ένα πραγματικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα.

7. Το αδιέξοδο της επίσημης πολιτικής της ΕΔΕΚ και η δικαίωση των θέσεων της αριστερας επέβαλλαν ολόένα και πιο έντονα την αποδέσμευση της ΕΔΕΚ από οποιαδήποτε σχέση με την κυβέρνηση και την προώθηση μιας επαναστατικής γραμμής. Ωστόσο η κομματική γραφειοκρατία προτίμησε να φιώσει την αριστερα παρα να αλλάξει τη φιλοσοφία της.

8. Η αντίδραση της αριστερας μπροστά στην οργανωμένη επίθεση της γραφειοκρατίας έγινε αποσπασματικά και ασυντόνιστα. Έτσι δεν μπόρεσε να εξουδετερώσει την αυθαιρεσία της γραφειοκρατίας και ν' αποφυγει τις αποβολές αριστερών στελεχών από το κόμμα. Εδώσε ωστόσο μια σημαντική μάχη που την καθιέρωσε στη συνείδηση της κομματικής βάσης σαν μια συνεπή και σημαντική δύναμη.

9. Η απόπειρα της κομματικής ηγεσίας να διαγράψει με διάταγμα τα Κεντρικά Όργανα της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και να επιβάλει μια νέα, διορισμένη, ηγεσία είχε καταστροφικές συνέπειες για την οργάνωση. Μια τέτοια απόπειρα αντιβαίνει κάθε έννοια δημοκρατίας και νομιμότητας και κανένα πλαστο συνέδριο δεν μπορεί να συγκαλύψει την αλήθεια. Μόνο το εκλεγμένο Κεντρικό Συμβούλιο της ΣΝ ΕΔΕΝ μπορεί να ξαναφέρει τη νομιμότητα στην Οργάνωση.

1. Την άνοιξη του 1976 προκηρύχτηκαν από το Μακάριο βουλευτικές εκλογές. Οι απόψεις μέσα στην ΕΔΕΚ σχετικά με τη στάση του κόμματος διχάστηκαν. Η μια άποψη ευνοούσε τη συνεργασία ΑΚΕΛ—ΕΔΕΚ—ΔΗΚΟ (τότε ΔΗΠΑ) ενάντια στο Κληρίδη με το σκεπτικό ότι έτσι θα εκμηδενίζονταν η δεξιά. Η άλλη ότι η ΕΔΕΚ έπρεπε να υποστηρίξει το σύνθημα για αριστερή πλειοψηφία στη βουλή και όταν το ΑΚΕΛ απέριπτε αυτή τη θέση να διεκδικήσει αυτόνομα τη ψήφο του λαού για να το πετύχει. επικράτησε η πρώτη θέση και μετά από παζαρέματα με το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ η ΕΔΕΚ εξασφάλισε 4 βουλευτές, ο ένας από τους οποίους εμφανιζόταν για πρώτη φορά στο κόμμα: έμελλε ν' αποτελέσει την κύρια αιχμή ενάντια στην αριστερα.

2. Η λογική της αριστερας βασιζόταν στη διαπίστωση πως καμμία δεξιά κυβέρνηση δεν μπορούσε ν' ανταποκριθεί στις ελπίδες του Κυπριακού λαού. Έτσι συνεργασία με μια «πατριωτική» δεξιά θα άφηνε τον Κληρίδη μοναδική αντιπολίτευση σε μια ολέθρια κυβερνητική πολιτική με αποτέλεσμα να αυξηθεί τη δύναμη του. Αντίθετα η ηγεσία της ΕΔΕΚ πίστευε πως με την στέρηση κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης στο Συνα-

γερμο θα ξεμπερδευε μια για πάντα με τον Κληρίδη.

3. Τον χειμώνα του 1977 ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ έδωσε τη συγκατάθεση του στο Μακάριο να ανταποκριθεί στην επιστολή Ντεκτας και να τον συναντήσει. Στελέχη της αριστερας που αμφισβήτησαν στο Πολιτικό Γραφείο την ορθότητα μιας τέτοιας συγκατάθεσης κατηγορήθηκαν για «αμφισβήτηση» του προέδρου και απειλήθηκαν έμμεσα με καθαίρεση από το Πολιτικό Γραφείο.

4. Αριστερα στελέχη εισηγήθηκαν την απόρριψη των τεσσάρων σημείων της συμφωνίας Μακαρίου-Ντεκτας υποστηρίζοντας πως η ασάφεια τους έδινε τέτοια δυνατότητα πολλαπλών ερμηνειών που θα οδηγούσαν σε μια μακρόχρονη διαδικασία συνομιλιών με συνεχείς υποχωρήσεις στις απαιτήσεις του Ντεκτας και παραπλάνηση του λαού. Η κομματική ηγεσία δεχόταν τα τέσσερα σημεία και είχε επιφυλάξεις μόνο όσον αφορούσε την περίληψη του όρου για «οικονομική βιωσιμότητα» των περιφερειών. Όταν αργότερα υποβλήθηκαν οι χάρτες που αποδέχονταν ουσιαστικά τη διζωνική λύση η ηγεσία της ΕΔΕΚ διαφώνησε αλλά θεώρησε τον εαυτό της δεσμευμένο από τις προτάσεις. Μάταια η α-

Σ.Κ. ΕΔΕΚ

ριστερα προσπαθούσε να εξηγήσει πως αυτό σήμαινε ουσιαστικά το πρώτο βήμα για μια σειρά «εκ των πραγμάτων» συμβιβασμούς με την πολιτική των συνεχών υποχωρήσεων. Η απάντηση της ηγεσίας ήταν ν' απαγορεύσει τη συνηματολόγηση ενάντια στη διζωνική και τη χρήση κόκκινων πανω από την Νεολαία και το κόμμα πράγμα που μετατράπηκε σε πάγια πολιτική της ηγεσίας.

5. Την άνοιξη του 1977 έγινε η Παγκύπρια Οργανωτική Συνδιάσκεψη της ΕΔΕΚ. Μια επιτροπή υπέβαλε έγγραφο με ολοκληρωμένες προτάσεις για την οργανωτική πολιτική και τις δομές του κόμματος. Διαπιστώνοντας τους κινδύνους από την έλλειψη οργανωμένης συζήτησης πρότεινε την έκδοση δελτίου συζήτησης με περιορισμένη εσωτερική κυκλοφορία. Η πρόταση προσέκρουσε στη βίαιη αντίδραση του Δ. Θεοδώρου που την χαρακτήρησε σαν «απόπειρα προώθησης μαοϊκών και τροτσκιστικών ιδεών μέσα στο κόμμα». Οι αποφάσεις της Συνδιάσκεψης θεωρήθηκαν εισηγητικές προς την Κεντρική Επιτροπή που με το θάνατο του Μακαρίου τις εγκατέλειψε.

6. Ο θάνατος του Μακαρίου έθεσε ξανά το πρόβλημα της εξουσίας μπροστά στην ΕΔΕΚ. Οι απόψεις και πάλι διχάστηκαν. Η αριστερα υποστήριξε διεκδίκηση της προεδρίας και την προώθηση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος στη βάση της ενότητας της αριστερας. Αυτό θα έθετε μπροστά στις ευθύνες του ΑΚΕΛ: αν δεχόταν μια τέτοια συνεργασία η Κύπρος θα είχε τον πρώτο της αριστερο πρόεδρο. Αν όχι το ΑΚΕΛ θα ήταν υπεύθυνο για τις συνέπειες. Αυτό που απέμεινε από αυτή τη συζήτηση ήταν η γνωστή πρόταση προγράμματος προς το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ, που αν δεν το δέχονταν η ΕΔΕΚ θα διεκδικούσε την Προεδρία. Τόσο το ΑΚΕΛ όσο και το ΔΗΚΟ αγνόησαν την πρόταση της ΕΔΕΚ. Ωστόσο η ΕΔΕΚ δεν διεκδίκησε την Προεδρία. Ούτε καν διεκδίκησε τις αναπληρωματικές βουλευτικές εκλογές ενώ υποστήριξε τον Χρυσόστομο στις Αρχιεπισκοπικές παρα την γενική αντίθεση της κομματικής βάσης σε οποιαδήποτε ανάμιξη σ' αυτές.

7. Τον Απρίλη του 1978 ο Επαρχιακός Γραμματέας Λευκωσίας Α. Φρυδάς έφερε σε πέρας το πρώτο σοβαρό χτύπημα ενάντια στην αριστερα. Μετα από δίμηνη εκστρατεία κατασκευοφάντησης και συνομωσίας κατάφερε να πετύχει μια πλαστή πλειοψηφία στην Επαρχιακή

Συνδιάσκεψη Λευκωσίας και ν' αποκλείσει τα αριστερα στελέχη από την Επαρχιακή Επιτροπή. Αυτή η συνδιάσκεψη υπήρξε η «πρόβα τζενεράλε» για τη γενικότερη επίθεση ενάντια στην αριστερα στο Γ' Συνέδριο του κόμματος.

8. Το καλοκαίρι του 1978 ξέσπασε κρίση στην Επαρχιακή οργάνωση της Πάφου. Αριστερο στελέχος της επαρχίας που εκλέγηκε στην Επαρχιακή Επιτροπή θα εκλεγόταν στη θέση του Επαρχιακού Γραμματέα αν δεν επενέβαινε η Κεντρική ηγεσία για να το αποτρέψει. Στη συνέχεια αυτο το στέλεχος κατηγορήθηκε πως με το να δεχτεί υποψηφιότητα για τη θέση του Ε. Γραμματέα έθετε σε κίνδυνο την ενότητα του κόμματος και ζητήθηκε η διαγραφή του από το κόμμα.

9. Την άνοιξη του 1979 ο Πρόεδρος του κόμματος κάλεσε πλατύ αχτιβ στελεχών του κόμματος στο οποίο κλήθηκαν προσεχτικά διαλεγμένα στελέχη χωρίς να δοθεί επίσημα καμμία ατζέντα. Στο αχτιβ ο Πρόεδρος του κόμματος αιφνιδίασε τους συμμετέχοντες με πρόταση για διάλυση των κεντρικών οργάνων του κόμματος λόγω της ύπαρξης διαφορών μέχρι το Γ' συνέδριο. Η πρόταση καταγγέλθηκε σαν κατάργηση της δημοκρατίας μέσα στο κόμμα αλλά εκρίθηκε από το αχτιβ. Ο δρόμος για τη πλαστή διαμόρφωση της σύνθεσης του Γ' Συνεδρίου ήταν πια ανοιχτός.

10. Τον Νιόβρη του 1979 συνήλθε το Γ' Συνέδριο της ΕΔΕΚ. Η συκοφαντία, η εξαπάτηση, η συνομωσία και ο φραξιονισμός της γραφειοκρατίας γενικεύτηκε. Στο ίδιο το συνέδριο οργανώθηκαν ακόμα ομάδες για να τρομοκρατήσουν την αριστερα. Ωστόσο έγινε δυνατή αρκετή συζήτηση και η αριστερα ζήτησε την διακοπή της υποστήριξης προς τη κυβέρνηση Κυπριανου και την προώθηση της ενότητας της αριστερας. Η κομματική ηγεσία απάντησε πως «στο εθνικό θέμα ο Κυπριανου είναι Εδεκίτης». Μέσα σ' ένα πολωμένο συνέδριο αποκλείστηκαν από την Κεντρική Επιτροπή σχεδόν όλα τα στελέχη της αριστερας που ωστόσο εξασφάλισαν το 1/3 των ψήφων του συνεδρίου. Η νέα Κεντρική Επιτροπή, παρ' όλη τη ρητή απόφαση του Συνεδρίου, ακόμα να εκδόσει τις συνεδριακές αποφάσεις. Προτίμα να παραμείνει ελεύθερη να ακολουθεί μια πολιτική της στιγμής.

11. Την άνοιξη του 1980 ήταν πια φανερό πως η νέα ηγεσία θα προχωρούσε σε εκκαθάριση

Η αριστερή πτέρυγα της ΕΔΕΚ παλεύει

1) Για την ενότητα των Εργατικών κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ. Η διάσπαση της εργατικής τάξης ωφελεί μόνο τη δεξιά. Αντίθετα η ενότητα της εργατικής τάξης είναι βασική προϋπόθεση για την προώθηση μιας εργατικής πολιτικής.

2) Για την ανεξαρτησία της εργατικής τάξης. Η συνεργασία των κομμάτων της εργατικής τάξης μ' οποιοδήποτε αστικό κόμμα γίνεται σε βάρος της τάξης και του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα.

3) Για την ανάδειξη εργατικής κυβέρνησης ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ σαν τη μοναδική κυβέρνηση που μπορεί σήμερα να λύσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος.

4) Για την υλοποίηση του κοινου εργατικού μετώπου Ε-/Κυπριακών και Τ-/Κυπριακών εργατικών κομμάτων και εργατών.

5) Για την ενοποίηση όλων των συντεχνιών στα πλαίσια μιας δημοκρατικής συντεχνίας.

6) Για τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής σαν μοναδικό αποτελεσματικό μέσο αντιμετώπισης του ιμπεριαλισμου. Το σωμα θα διοικείται από αιρετους και ανακλητους αντιπροσώπους των μελών της.

7) Για την άμεση κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο: του τραπεζικού κεφαλαίου, εισαγωγικού εμπορίου, μεγάλων βιομηχανικών μονάδων.

8) Μοίρασμα της εκκλησιαστικής και χαλίτικης γης, όπως και των μεγαλοϊδιοκτητών στους φτωχούς αγρότες.

9) Ολοκληρωτικό διαχωρισμό της πολιτικής εξουσίας από την εκκλησία.

10) Για τη κατάλυση του αστικού συστήματος και το χτύπημα της σοσιαλιστικής δημοκρατίας της Κύπρου.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΤΗΣ ΣΕΠΑΗΚ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Η Κυβέρνηση ξεθάβει αποικιακούς νόμους για να σπάζει απεργίες

Η πρόσφατη διαφορά που δημιουργήθηκε μεταξύ 130 μηχανικών (επιστημόνων) μελών της ΣΕΠΑΗΚ και της διεύθυνσης της ΑΗΚ (Αρχη Ηλεκτρισμού Κύπρου) και τα γεγονότα που ακολούθησαν την προκήρυξη απεργίας από τη ΣΕΠΑΗΚ έχουν γεννήσει πολλά ερωτηματικά που πρέπει να αποσχολήσουν σοβαρά τόσο τα μέλη της ΣΕΠΑΗΚ όσο και όλους τους εργαζομένους γενικά. Μέσα απ' αυτά τα γεγονότα η ΣΕΠΑΗΚ έχασε το επιχείρημα πως ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ να καταφεύγει στο μέτρο της απεργίας ενώ δόθηκε η ευκαιρία στην Κυβέρνηση να κρεμάσει πάνω από το συνδικαλιστικό κίνημα της Κύπρου τη Δαμόκλεια σπάθη της ΕΠΤΑΞΗΣ που στην ουσία σημαίνει ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ της απεργίας.

Ας έλθουμε όμως στα γεγονότα: Με τη λήξη της συλλογικής συμβολής της ΣΕΠΑΗΚ - μαζί μ' άλλους Ημικρατικούς Οργανισμούς υπόβαλε τα αιτήματα της. Μετα από πολλές συνεδρίες οι διαπραγματεύσεις κατ'ελάχιστον σε αδιέξοδο (Μάιος 80). Σε δύο συνεδρίες στο Υπουργείο Εργασίας συμφωνήθηκαν συμβιβαστικές λύσεις τις οποίες όμως δεν δέχτηκαν τα απλά μέλη της ΣΕΠΑΗΚ (υπάρχει διαφορά απόψεων κατά πόσο η ηγεσία της ΣΕΠΑΗΚ τα δέχτηκε ή όχι). Η κυριώτερη διαφορά αφορούσε τα επιδόματα επιφυλακής και κλήσεως (για διορθώσεις, επισκευές κ.ο.κ. σε ηλεκτρικές εγκαταστάσεις) τα οποία είναι πράγματι εξευτελιστικά σε σύγκριση με το είδος και το χρόνο της εργασίας (οι μηχανικοί μπορούν να κληθούν στο καθήκον οποιαδήποτε ώρα και κάτω από οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες ενώ όταν είναι επιφυλακή είναι υπόχρεοι να 'χουν ασύρματο ΣΤΟ ΣΗΠΤΙ τους ολη νύχτα πράγμα που εναλλάξει κι όλη την οικογένεια.

Οι εργοδότες των μηχανικών (ΑΗΚ) αρνήθηκαν καν να συζητήσουν τα αιτήματα των υπαλλήλων τους με τη δικαιολογία ότι υπήρχε συμφωνία που αμφισβήτησαν. Η ΣΕΠΑΗΚ απείχε από επιφυλακή κλήση από τις 17 του περασμένου Σεπτεμβρίου και προειδοποίησε στις 5 του Φεβρουαρίου για απεργία διαρκείας από τις 17 του Φεβρουαρίου.

Την προκήρυξη της απεργίας ακολούθησε μια αγρία επίθεση από τους εργοδότες τους, και τον τύπο με κύριο μοτίβο ότι θα παρέλυναν την οικονομία του τόπου, θα μας «κατάστρεφαν όλους» και τα παρόμοια.

Η διεύθυνση της ΑΗΚ έβαλε μακροσκελές πληρωμένες ανακοινώσεις Σ' ΟΛΕΣ τις εφημερίδες (θα στοιχίσαν πολλές εκατοντάδες λίρες) προσπαθώντας ν' απομονώσει τους μηχανικούς στρέφοντας την κοινή γνώμη και κύρια τους εργαζομένους εναντίον τους (παράλογα αιτήματα, παραγνώριση διαδικασιών, καλοπληρωμένοι χαλαροφάδες κ.λ.π).

Δεν εξετάζουμε εδώ τις - πραγματικά - ψηφές απολαβές των μηχανικών σε σύγκριση με το μισθό του μέσου εργάτη. Αυτό είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα η ρίζα του οποίου βρίσκεται στο καπιταλιστικό σύστημα που θέλει τους εργάτες του πνεύματός να διαφέρουν υπερβολικά από τους εργάτες του χεριού. Βέβαια η διεύθυνση δεν δημοσίευσε τους δικούς της μισθούς που ξεπερνούν ίσως τις £15,000 το χρόνο. Η παρουσίαση του θέματος στον τύπο ήταν τέτοια που παρουσίαζε τους μηχανικούς σαν τους πιο καλοπληρωμένους υπαλλήλους της Κύπρου που όντας απλήρωτοι ήθελαν ακόμα περισσότερα.

Ο μισθός των μηχανικών όμως δεν διαφέρει από αυτό άλλων υπαλλήλων με τα ίδια προσόντα (Κυβερνητικών ή άλλων ημικρατικών οργανισμών). Μάλιστα οι κλίμακες τους είναι καλύτερες απ' αυτές που έχουν υπάλληλοι άλλων Ημικρατικών Οργανισμών.

Από την παρουσίαση του τύπου ελείπε κι οποιαδήποτε αντικειμενική παρουσίαση των αιτημάτων τους ενώ αρνιόταν στην ΣΕΠΑΗΚ το δικαίωμα της απεργίας. Χαρακτηριστικό των δημοσιευμάτων ήταν πρωτοσέλιδο αρθρό της προεδρικής εφημερίδας «Ελευθεροτυπίας» με τίτλο «130 ENANTION OLON» !!

Αφού στήθηκε το σκηνικό με το καθολικό μαύρισμα των θέσεων της ΣΕΠΑΗΚ ήλθε η Κυβέρνηση να ξεθάψει ένα άλλο αποικιοκρατικό νόμο με τον οποίο μπορούσε να κηρύξει την απεργία παράνομη, να καλέσει τους μηχανικούς σε επίταξη και να αναθέσει στην ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ και τα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ να συνετίσουν τους κακούς μηχανικούς βάζοντας τους 3 χρόνια φυλακή αν αρνιόνταν να δουλέψουν!

ΤΙ ΕΚΑΜΑΝ οι συντεχνίες κι ο αριστερός τύπος; Αντι να αντισταθούν δυναμικά σ' αυτό τον αντεργατικό νόμο προσαπίζοντας το δικαίωμα απεργίας των μελών της ΣΕΠΑΗΚ, ο μιν τύπος πρόβαλε με

πηχιαίους τίτλους την πιθανότητα κήρυξης της απεργίας σαν παράνομη οι δε συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ (μαζί τους και ΕΚΑ, ΠΕΚ, οργανώσεις εργαζομένων) κάλεσαν τη ΣΕΠΑΗΚ να μη κατέλθει σε απεργία γιατί αν χρησιμοποιούσε η Κυβέρνηση το διάταγμα της επίταξης θα δημιουργούσαν κακό προηγούμενο που θα επλήρτε όλο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Τελικά μετά από μεσολάβηση ΠΕΟ-ΣΕΚ επήλθε συμβιβαστική λύση με την οποία τα αιτήματα που εκκρεμούν θα γίνουν αντικείμενο διαπραγματεύσεων μεταξύ ΑΗΚ και ΣΕΠΑΗΚ. Οι συντεχνίες και ο τύπος (μαζί τους η Χαραυγή) χαίρτησαν το γεγονός και τη συμβολή ΠΕΟ-ΣΕΚ στην αποφυγή της απεργίας και ούτε γάτα ούτε ζημιά. Η ΖΗΜΙΑ όμως που έγινε είναι τεράστια βλέποντας το θέμα μακροχρόνια.

Ο λαός, οι εργαζόμενοι, και οι συντεχνίες εμείναν με την αποψη ότι ούτε λίγο ούτε πολύ οι μηχανικοί δεν έχουν το δικαίωμα απεργίας γιατί θα παραλύσουν όλη την οικονομία. Η ΣΕΠΑΗΚ κέρδισε αμεσα τη διαπραγμάτευση που ζητούσε αλλά στο μέλλον ή και τώρα ακόμα σε περίπτωση ναυαγίου των διαπραγματεύσεων θα 'χει ακόμα μεγαλύτερο δρόμο να διανύσει για να πείσει τους συναδέλφους της εργαζομένους και το λαό πως δικαιούται να καταφεύγει στο όπλο της απεργίας. Βέβαια, για να 'μαστε δίκαιοι, η ΠΕΟ κι η Χαραυγή υποστήριξαν πως τα αιτήματα δεν ήταν τόσο σοβαρά που να δικαιολογούσαν απεργία. Αυτό είναι ίσως αλήθεια. Για παράδειγμα η ικανοποίηση του αιτήματος για πιο ψηλά επιδόματα κλήσεως - επιφυλακής δεν ξεπερνούσε τις £10,000. Το θέμα όμως είναι άλλο. Οι εργοδότες των μηχανικών αρνιόντουσαν για 5 τουλάχιστο μήνες στη συντεχνία τους το δικαίωμα διαπραγμάτευσης πάνω στα αιτήματα τους. Τι άλλο μέτρο εκτός από την απεργία μπορούσε να συνετίσει την εργοδοσία. Η μεγάλη ζημιά όμως βρίσκεται αλλού. Αφού δεν χτυπήθηκε το μέτρο της επίταξης από τις συντεχνίες και κύρια την ΠΕΟ ποιος εξασφαλίζει στο εργατικό κίνημα πως αύριο δεν θα ξαναχρησιμοποιηθεί για να σταματήσει οποιαδήποτε άλλη απεργία;

Όσο λίγοι, όσο καλοπληρωμένοι (συγκριτικά με τους χειρονακτές εργάτες) κι όσο δικαιολογημένοι ή αδικαιολογητοι κι αν ήταν οι 130 μηχανικοί της ΑΗΚ ήταν τη συγκεκριμένη στιγμή που ανασύρθηκε το αντεργατικό αποικιακό μέτρο της επίταξης, αντιμέτωποι με το αστικό κράτος και τους νόμους του που αύριο θα απειλήσουν και το υπόλοιπο συνδικαλιστικό κίνημα.

Οι Συντεχνίες έχουν ιστορικό καθήκον απέναντι στους εργάτες μέλη τους να συντονίσουν αι να κατευθύνουν τους αγώνες των εργαζομένων μέχρι την τελευταία τους συνέπεια.

Στο μεταξύ οι εργάτες του υποδρόμου πρέπει να πιέσουν τις Συντεχνίες να διεκδικήσουν για αυτούς καλύτερες συνθήκες δουλειάς με το κτίσιμο λουτρών, επίστρωση της περιοχής των σταβλων με αμμοχάλυκες, μείωση των ωρών εργασίας και αύξηση των ημερομισθίων (τα σημερινά ημερομίσθια είναι πολύ χαμηλά σε σύγκριση με τις ώρες δουλειάς των αναβατών - σταβλητών), δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και καταβολή μισθών για όλες τις μέρες ανάρρωσης των σταβλιτών που απουσιάζουν από την δουλειά τους είτε για λόγους ασθένειας είτε φραυματισμού.

A. Νικηφόρος

Με διάταγμα της Κυβερνήσεως
ΦΥΛΑΚΗ ΑΝ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΝ
Οι μηχανικοί της

Αρχ. Ηλεκτρισμού

ΟΧΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΖΗΤΟΥΝ
ΠΕΚ-ΕΚΑ

ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ
ΖΩΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΠΕΡΓΙΑ

130 ENANTION OLON

Οι ηγεσίες των συντεχνιών είχαν λοιπόν άμεσο καθήκον να καταγγείλουν αυτό το μέτρο και να υπερασπίσουν τους μηχανικούς και το δικαίωμα τους για απεργία. Άλλο πράγμα αν θα προσπαθούσαν να μεσολαβήσουν για να λυθεί η απεργία.

και κάθε φορά που παρουσιάζεται το θέμα, το ιερο δικαίωμα της απεργίας θα μείνουμε αύριο απλά ερμεία των εργοδοτών και του κράτους που με την αστυνομία και τους νόμους τους στοχεύουν - ειδικά σε περιόδους οικονομικής κρίσης σαν τη σημερινή - να διαφυλάξουν τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών φορτώνοντας όλα τα βάρη στους εργαζομένους.

Αυτά τα γεγονότα πρέπει να απασχολήσουν σοβαρά τους εργαζομένους. Πρέπει να απαιτήσουμε από τις συντεχνίες μας να σταθούν εμπόδιο στη χρήση του νόμου της επίταξης. Αν δεν διαφυλάξουμε ΣΗΜΕΡΑ δυναμικά

Κίμωνας
& Α.Μ.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση**

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δ'ατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500

ΑΝΑΒΑΤΕΣ - ΣΤΑΥΛΙΤΕΣ

Συνέχεια από την 7/η
στάματ'ήσει να σκέφτεται
μόνο το κέρδος της.

Ερ: Πόσοι σταβλίτες δουλεύουν
εδώ και ποιοι είναι οι κυριώτεροι ό-
ροι εργασίας;

Απ: Δουλεύουν συνολικά
70 περίπου σταβλίτες που συν-
τηρούν 300 άλογα. Στους 70
περιλαμβάνονται και 20 ξένοι
σταβλίτες που προέρχονται από
Αραβικές χώρες και πληρώνον-
ται πιο χαμηλά από τους Κύπρι-
ους. Πολλές φορές δεν
περιποιούμαστε μόνο 4 άλογα
που κανονικά μας αναλογούν
κάθε μέρα, αλλά ακόμα και 8.

Ο βασικός μας μισθός είναι
£160 και παίρνουμε επιπρόσθε-
τα 3% από τα οποιαδήποτε βρα-
βεία που μπορεί να κερδίσει το
άλογο που συντηρούμε. Δου-

λεύουμε και τις 7 μέρες της βδο-
μάδας καθώς και τις γιορτές ή
αργίες. Η μοναδική άδεια που
μας δίνεται είναι 1 βδομάδα το
καλοκαίρι. Τα Χριστούγεννα και
το Πάσχα παίρνουμε φιλοδώρη-
μα.

Έτσι λοιπόν! Τα ζώα πιο κα-
θαρα από τους ανθρώπους. Οι ε-
πιβήτορες £70,000 και η
χορτοφύτευση του Γ.Σ.Π. πιο ση-
μαντικά από τις ανάγκες των εργα-
ζομένων. Η αξία της δουλειάς του
εργάτη να καθορίζεται από την α-
πόδοση του αλόγου! Η εξάλειψη
του ανθρώπου στο απόγειο της.

Ο αγώνας των σταβλιτών -
αναβατών δεν σταμάτησε εδώ θα
πρέπει να συνεχιστεί μέχρι την
τελική νίκη των εργαζομένων, την
ανατροπή του σημερινού εκμε-
ταλλευτικού συστήματος των κα-
πιταλιστών και την εγκαθίδρυση
του σοσιαλισμού.

- 1) Το βράδυ της Παρασκευής 20-2-1981, γύρω στις 10.30μ.μ. μερικοί πολυ γνωστοί άγνωστοί πήγαν στα τυπογραφεία που τυπώνεται η εφημερίδα μας και εξαφάνισαν όλα τα φύλλα που προορίζονταν να κυκλοφορήσουν σήμερα Σάββατο μέσω του "Γενικού Πρακτορείου Τύπου Πούλια και Κόνιαρη".
Αυτόπτες μάρτυρες ανέφεραν σε μέλη της Συντακτικής Επιτροπής της "Σ.Ε" το γεγονός, καθώς και το "τύπο" και τον αριθμό του αυτοκινήτου στο οποίο επέβαιναν οι άγνωστοί.
- 2) Είναι γνωστό, ότι η "Σ.Ε" υφίσταται από πολλούς μήνες μια απαράδεκτη πολεμική με παρεμπόδιση της κυκλοφορίας της, απειλές και προσπάθειες εκφοβισμού φίλων της εφημερίδας που προσπαθούν να την προωθήσουν στο κόσμο. Η χθεσινοβραδυνη ενέργεια αποτελεί σαφή ένδειξη ότι ο βρώμικος πόλεμος ενάντια στη "Σ.Ε" και τις απόψεις που εκφράζει εντείνεται σε βαθμό προκλητικό και χυδαίο. Επιβεβαιώνει δε με τον καλύτερο τρόπο ότι εκείνοι που ενδιαφέρονται για την φίμωση και την παρεμπόδιση της διάδοσης των ιδεών που εκφράζει, έχουν χάσει τη ψυχραιμία τους και συμπεριφέρονται κατά τρόπο που καταδείχνει τον πραγματικό τους εαυτό.
- 3) Η Συντακτική Επιτροπή της "Σ.Εκφρασης" αισθάνεται την ανάγκη να καταγγείλει σε ολόκληρο το λαό την γκαγκιστερική αυτή πράξη που θυμίζει φασιστική νοοτροπία και που στρέφεται ενάντια στο αναφαίρετο δικαίωμα κάθε πολίτη να εκφράζει ελεύθερα και δημοκρατικά τις απόψεις του, όπως και στο δικαίωμα ελεύθερης πληροφόρησης και διαλόγου.
- 4) Πιστεύουμε επίσης πως τέτοιες ενέργειες κρούουν το κώδωνα του κινδύνου, όχι μόνο για τη δική μας εφημερίδα, αλλά και για όλα τα υπόλοιπα έντυπα που κυκλοφορούν στον τόπο μας. Γι αυτό το λόγο πρέπει να καταγγέλλονται αποφασιστικά από όλους όσους πιστεύουν στον ελεύθερο διάλογο. Μόνο η ανοικτή και άμεση πληροφόρηση του λαού μπορεί να προλάβει την επικίνδυνη επέκταση τέτοιων αυθαίρετων και φασιστικών πράξεων. Σήμερα η "Σ.Ε" αύριο κάποια άλλη εφημερίδα.
- 5) Η Συντακτική Επιτροπή της "Σ.Ε" δηλώνει επίσημα ότι δεν πρόκειται να υποκείφει μπροστα σε κανένα εκβιασμό, απειλή, ή προσπάθεια φίμωσης και ότι θα συνεχίσει τον αγώνα της για ελεύθερη πληροφόρηση και διάλογο και ενημέρωση της εργατικής τάξης και του λαού. Όπως θα συνεχίσει την κριτική της σε απόψεις με τις οποίες διαφωνεί και την πάλη της για ανατροπή των καπιταλιστικών εκμεταλλευτικών δομών της κυπριακής κοινωνίας, για σοσιαλισμό χωρίς γραφειοκρατικές παραμορφώσεις, για μια πραγματική δημοκρατία των εργατών και για την απελευθέρωση του νησιού από όλα τα κατοχικά στρατεύματα.